

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Varbergs tingsrätt (Σουηδία) στις 28 Αυγούστου 2015 — Ρ κατά Q

(Υπόθεση C-455/15)

(2015/C 346/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Varbergs tingsrätt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Ρ

Εναγομένη: Q

Προδικαστικό ερώτημα

Οφείλει το αιτούν δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, στοιχείο α', του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙ ⁽¹⁾ ή άλλης διατάξεως, και παρά το άρθρο 24 του κανονισμού αυτού, να αρνηθεί να αναγνωρίσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο του Silute στις 18 Φεβρουαρίου 2015 (βλ. το παράρτημα Α) και, κατά συνέπεια, να συνεχίσει την ενώπιόν του εκκρεμούσα διαδικασία που αφορά δικαίωμα επιμέλειας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Αυγούστου 2015 η Iranian Offshore Engineering & Construction Company (IOEC) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 25 Ιουνίου 2015 στην υπόθεση T-95/14, Iranian Offshore Engineering & Construction κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-459/15 P)

(2015/C 346/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Iranian Offshore Engineering & Construction Company (IOEC) (εκπρόσωποι: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea και J. Iriarte Ángel, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2015 στην υπόθεση T-95/14·

— να αποφανθεί αμετακλήτως επί της διαφοράς και να κάνει δεκτά τα αιτήματα τα οποία προέβαλε πρωτοδικώς η προσφεύγουσα, νυν ανααιρεσείουσα, ήτοι να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασης 2013/661/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾, της 15ης Νοεμβρίου 2013, και το άρθρο 1 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1154/2013 ⁽²⁾, της 15ης Νοεμβρίου 2013, στο μέτρο που αφορούν ή μπορούν να θίξουν την IOEC και να απαλείψει την επωνυμία της ανααιρεσείουσας από τα παραρτήματα, αντιστοίχως, των προπαρατεθεισών πράξεων·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως της, η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους:

Πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέτρο που με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου διαπιστώνεται εσφαλμένως ότι το Συμβούλιο τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως και ότι δεν προσέβαλε το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

Πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέτρο που με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου διαπιστώνεται ότι τα μέτρα κατά της αναιρεσείουσας θεμελιώνονται σε αποδεικτικά στοιχεία, ενώ στην πραγματικότητα δεν βρίσκουν έρεισμα σε πραγματικά περιστατικά και η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου βασίζεται σε υποθέσεις. Συνεπώς, στοιχειοθετείται κατάχρηση εξουσίας, παράβαση των εφαρμοστέων κανόνων δικαίου και προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέτρο που με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου διαπιστώνεται εσφαλμένως ότι τηρήθηκαν το δικαίωμα ιδιοκτησίας της ΙΟΕC και η αρχή της αναλογικότητας.

(¹) Απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 306, σ. 18).

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 306, σ. 3).